

MEMÒRIA DE LA INTERVENCIÓ ARQUEOLÒGICA
EFFECTUADA AL CARRER MOTORS, 138-142,
ENCUNY, 1-5,
(BARCELONA, BARCELONÈS).

Data de la intervenció: 11-28 de maig de 2005.

Codi MHCB: 129/05

Laura Arias del Real

Novembre de 2007

ÍNDEX

1. INTRODUCCIÓ

1.1 FITXA TÉCNICA

2. SITUACIÓ DEL JACIMENT

3. NOTÍCIES HISTÒRIQUES I INTERVENCIONS ANTERIORS

4. MOTIVACIONS I OBJECTIUS DE LA INTERVENCIÓ

5. METODOLOGIA

6. DESCRIPCIÓ DEL TREBALLS REALIZATS

7. CONCLUSIONS

8. BIBLIOGRAFIA

ANNEXES

1. REPERTORI ESTRATIGRÀFIC

2. DOCUMENTACIÓ GRÀFICA

2.1- Documentació fotogràfica

2.2- Documentació planimètrica

3. LLISTAT DE FOTOGRAFIES

1. INTRODUCCIÓ

Amb motiu de les obres de canalització per tal de fer una estesa de cable per la companyia FECSA-ENDESA (Núm. d'obra: A0116) als carrers Motors i Encuny de la ciutat de Barcelona, i donat que aquest indret s'inclou en una Zona d'Interès Arqueològic i d'alt valor històric, es van trobar més que fonamentades les precisions sobre la necessitat d'intervenir-hi arqueològicament com a seguiment de la intervenció urbanística.

La realització del Projecte va ser coordinada pel Museu d'Història de la Ciutat, de l'Ajuntament de Barcelona, essent Laura Arias del Real, de l'empresa Àtics, S.L., l'encarregada de la direcció tècnica.

Aquesta actuació urbanística es va dur a terme entre els dies 11 i 28 de maig de l'any 2005 .

1.1 Fitxa tècnica

NOM DE LA INTERVENCIÓ	Motors;138-142- Encuny; 1-5.
UBICACIÓ	Barri de la Marina del Prat Vermell Districte de Sants – Montjuïc, Barcelona.
COORDENADES UTM Fus31N amb Datum ED50 (UB/ITC)	X: 428758 Y: 4578350 Z: 4'10 m. s. n. m.
CONTEXT	Zona urbana
TIPUS D'INTERVENCIÓ	Preventiva terrestre
CLASSE D'ACTIVITAT	Control i/o excavació
DATES D'INTERVENCIÓ	11 a 28 de maig de 2005
PROMOTOR	FECSA ENDESA
EQUIP TÈCNIC	Direcció: Laura Arias del Real

2. SITUACIÓ GEOGRÀFICA

La ciutat de Barcelona es troba dins d'un terme municipal que s'estén a la costa de la mar Mediterrània en una plana d'uns 5 km. d'amplària (l'extensió total del terme és de 91,41 km²), limitada al NW per la serra de Collserola (que culmina a 512 m. al cim del Tibidabo), entre els sectors deltaics del Llobregat i el Besós. La seva funció de capital ha estat sens dubte afavorida per la situació geogràfica d'aquesta plana, on conflueixen els dos grans eixos de comunicació que travessen en direcció Nord-Sud la Catalunya central (el Llobregat i l'eix dels rius Besós-Congost-Ter) i que accedeixen a la ciutat a través del congost de Martorell el primer i del coll de Finestrelles, sota el turó de Montcada, el segon.

La falla, originada al moment de la fractura del Massís Catalano-Balear, dibuixà el que, a grans trets, havia de ser la costa catalana. Per això, el pla inclinat del peu de Collserola és de basament paleozoic i d'estructura tabular, havent estat afectat per tots els moviments orogènics alpins. En el miocè i el pliocè, damunt del sòcol paleozoic se sedimentaren dipòsits marins, dels quals són testimonis el seguit de turons suara anomenats. El Pla, que des de Collserola va baixant suaument i d'una manera regular, en el punt de contacte entre la Ciutat Vella i l'Eixample, es produeix una ruptura de continuïtat amb la presència d'un salt o esglaó d'uns vint metres, clarament visible en la morfologia urbana. Aquest tall va ser aprofitat per la defensa, recolzant-hi les muralles, o per a l'economia, instal·lant a les Moles diversos molins aprofitant el sallent. De l'esglaó cap a mar ja no hi ha sòcol de llicorella ni de granit, sinó un mantell al·luvial format per les aportacions de les rieres, dels torrents, dels deltes dels rius veïnals i el corrent litoral.

Així doncs, el Pla es pot dividir en tres sectors: El *Pla inclinat*, els *turons arran de mar*, i el *pla de baix*, que correspondria a la zona compresa entre l'esglaó i el mar. En aquest sector hi dominen materials al·luvials més fins aportats per rieres, torrents i les aigües d'escorrentiu que baixen de la serra i, també, dels corrents marins.

L'altra unitat de relleu inclosa en el terme municipal de Barcelona és una part del delta del riu Llobregat, la més propera al mar, la Marina. La composició geològica d'aquests terrenys és de dipòsits sorrenços del Quaternari Recent, i és en aquesta zona on es va a portar a terme la intervenció a la que correspon aquesta memòria.

Des del punt de vista urbanístic la ciutat de Barcelona consta de diverses àrees organitzades en districtes. Prop del mar i dominat al sud pel gran promontori de Montjuïc hi ha el nucli antic, on la ciutat restà reclosa fins a la desaparició de les muralles durant el segle XIX. Aquest espai inclou, d'una banda, un nucli central anomenat barri gòtic que correspon a la primitiva ciutat romana i, de l'altra, un seguit de ravals situats al seu voltant que es van formar en època medieval, dins el perímetre de les muralles aixecades al segle XIV. Al nord de la ciutat antiga s'estén l'Eixample, una àmplia zona quadriculada planificada a la segona meitat del segle XIX, segons el pla d'Ildefons Cerdà, un cop s'havien enderrocat les muralles que encerclaven la ciutat i que oprimia el seu desenvolupament.

Aquesta intervenció arqueològica ha estat efectuada al districte de Sants-Montjuïc, el qual és el més extens de Barcelona, amb una superfície de 2090 hs., que representa gairebé la quarta part del terme municipal. Els límits de Sants-Montjuïc són els termes municipals de l'Hospitalet de Llobregat i el Prat de Llobregat; l'avinguda de Madrid i el carrer de Berlín que fan frontera amb el districte de Les Corts; els carrers de Numància, de Tarragona, l'avinguda d'en Josep Tarradellas i el Paral·lel, que marquen la separació amb els districtes de l'Eixample i Ciutat Vella, i el mar.

La present intervenció s'ha dut a terme, concretament, als carrers Motors i Encuny, entre la Zona Franca i la muntanya de Montjuïc, al barri de la Marina del Prat Vermell, antigament conegut com Mare de Déu del Port, a l'oest de la muntanya de Montjuïc, en els terrenys deltaics del riu Llobregat.

3. NOTÍCIES HISTÒRIQUES I INTERVENCIONS ANTERIORS

El barri de Sant-Montjuïc, es situa a les falces de la muntanya de Montjuïc. La muntanya de Montjuïc, de 173 metres d'altitud, ha estat sempre unida a la història de Barcelona, ja des dels seus orígens, ja que el seu emplaçament estratègic, amb el domini visual del Pla de Barcelona i la Serralada Prelitoral, determinà sens dubte la fundació de la ciutat: al peu de la muntanya es troba el mar, una de les seves vessants dóna al Llobregat – important via de comunicació amb l'interior- i l'altra, al pla on va créixer la ciutat.

Els descobriments arqueològics dirigits pel Servei d'Arqueologia del Museu d'Història de la Ciutat els darrers anys han aportat noves i significatives dades que permeten establir una cronologia de l'ocupació humana de la muntanya de Montjuïc.

A trets generals, podem dir que l'ocupació humana en la muntanya de Montjuïc es remunta a la prehistòria, amb la presència d'estris, fets de jaspi de Montjuïc, localitzats en **jaciments prehistòrics** del Barcelonès i el Baix Llobregat, però mai no s'havia localitzat el centre productor a la muntanya. Les obres motivades pels Jocs Olímpics de l'any 1992 van propiciar una campanya de prospecció a la muntanya de Montjuïc, que va permetre localitzar, al peu del castell de Montjuïc, abundant indústria lítica.

Una de les troballes més interessants de la muntanya de Montjuïc és la sitja localitzada i excavada, l'any 1989, en una intervenció d'urgència, al carrer d'Anníbal en la confluència amb el carrer de Margarit, a la zona de contacte entre Montjuïc i el Poble-Sec. El material moble recuperat donaria una cronologia del **bronze final** (900 aC) a aquesta estructura.

Les primeres troballes d'**època ibèrica** es van localitzar a l'altre costat de la muntanya de Montjuïc, al vessant sud-oest del turó, entre el castell i el cementiri, concretament a la confluència dels camins del Molí Antic i de la Font de la Mamella. Però les restes arqueològiques d'època ibèrica més destacades van ser localitzades al sector on es trobava l'anomenat pont de l'Esparver, per on passava la Via de Magòria i que actualment és l'avinguda dels Ferrocarrils Catalans, molt a prop del centre cívic La Bàscula.

Amb motiu de les obres per a l'Exposició Universal de l'any 1929, a la

zona de Vista Alegre propera a l'estadi, es van descobrir uns murs de pedra i morter, a més de diverses sitges, pertanyents a un petit nucli rural. El material recuperat datava el conjunt del segle II aC. Als voltants de l'actual fira es van localitzar restes d'**època romana**. Al mateix any, amb motiu de la construcció de l'estadi, es van localitzar una sèrie fosses farcides amb materials de rebuig procedents d'un forn. Sobre d'aquest conjunt es va localitzar un dipòsit fet amb la tècnica de l'*opus signinum*.

L'any 1974, amb motiu dels rebaixos per a la construcció del Museu Etnològic, es va documentar i excavar un enterrament en *tegula* de doble vessant, de cronologia baix imperial.

L'any 1984, les obres d'ampliació del cementiri del Sud-Oest, a la part alta del vessant que mira al Fossar de la Pedrera, es van documentar i excavar una sèrie d'estructures d'època republicana tardana, que semblaren restes d'un petit nucli rural. El mateix any va ser descoberta una altra vil·la, de la mateixa cronologia que l'anterior, situada molt a prop de l'edifici de la Campana a la zona de Magòria, a l'antiga línia de mar. Restaven els fonaments de les termes i altres dependències. S'hi van trobar una gran quantitat de fragments d'àmfores.

Fou amb motiu de les obres dels Jocs Olímpics quan es va realitzar una intervenció arqueològica l'any 1989 que va permetre descobrir l'existència d'una de les pedreres romanes, l'única coneguda a Barcelona, localitzada entre el carrer de Negrell i la nova avinguda dels Ferrocarrils Catalans.

La primera referència d'ocupació a Montjuïc durant l'**època medieval** data de l'any 878, moment en el que es redacten una sèrie de documents sobre una donació d'un terreny de Montjuïc realitzada per una tal Casta, a la Seu de Barcelona. Documents de l'any 970 assenyalen l'existència d'un nucli de cases amb torres, a la zona avui coneguda com la Marina de Sants, propietat de famílies de l'èlit barcelonina, inclosos els vescomtes de Barcelona, senyors feudals del Castell de Port. Prop del Castell de Port es va construir la capella de la Mare de Déu de Port, de la qual es tenen les primeres notícies documentades l'any 1031.

Existeixen notícies d'una talaia, el 1073, que no estava destinada a servir de far sinó més aviat per prevenir l'arribada dels enemics per mar, aquesta torre s'anomenava torre del Farell. En iniciar-se el segle XVII sembla

que la torre era ja una construcció remarcable.

Cap al segle XII els comtes de Barcelona van construir un castell vora el port antic, que donava al que es coneixerà posteriorment com Can Tunis. Les ruïnes del castell es van conservar fins als primers anys trenta dels segle XX.

També es coneix una necròpolis jueva d'època medieval. La primera intervenció arqueològica que es va dur a terme a la necròpolis jueva es va realitzar l'any 1893. Posteriorment, la destrucció d'un gran nombre de tombes del cementiri, l'any 1945 a conseqüència de les obres de construcció dels pavellons del "Tiro del Pichón", van propiciar una campanya d'excavació entre els mesos d'octubre de 1945 i d'abril de 1946 duta a terme pel Instituto Municipal de Historia. Aquesta intervenció va permetre documentar un nombre total de 171 enterraments, alguns d'ells amb el seu corresponent aixovar. La darrera actuació arqueològica, efectuada l'any 2001 va permetre constatar que la necròpolis s'estenia a tots dos costats del camí que conduïa al Castell de Montjuïc, i que es correspon amb l'actual Carretera del Castell. A més, es va poder documentar l'existència d'un segon nivell de sepultures concentrades al sector oriental de la necròpolis.

Tot va canviar radicalment, en **època moderna** quan es va decidir que al cim de la muntanya de Montjuïc hi hagués una fortificació militar que vigilés la ciutat, estesa als seus peus. Hi ha notícia d'una primera fortificació, construïda cap a 1640, durant la Guerra del Segadors. L'actual castell, però, és obra de Juan Martín Cermeño, i fou finalitzada la seva construcció l'any 1751.

Un altre moment, ja en **època contemporània**, de la història més recent i més negra de la ciutat també queda palès en la zona a estudiar. Es tracta dels bombardejos sistemàtics que patí Barcelona durant la Guerra Civil, els quals van fer que la ciutadania assumís la seva pròpia defensa, arribant a construir 1400 refugis minant el subsòl de la ciutat, 288 del quals foren construïts al territori que forma l'actual districte de Sants-Montjuïc.

Ara bé, no tot foren esdeveniments negatius, cal tenir present també els fets excepcionals produïts al districte i que van propiciar la construcció del primer parc, el 1908, i més tard l'Exposició Internacional de 1929 i finalment, bona part de les instal·lacions necessàries pels Jocs Olímpics de 1992.

4. MOTIVACIONS I OBJECTIUS DE LA INTERVENCIÓ

Arran de les obres efectuades per l'empresa ESPELSA, per tal de fer una estesa elèctrica als carrers Motors i Encuny de la ciutat de Barcelona, es va creure necessari fer un seguiment arqueològic amb l'objectiu de documentar les possibles restes arqueològiques que es poguessin conservar. Així doncs, l'objectiu principal de l'actuació consistia en identificar qualsevol vestigi arqueològic existent a l'indret on s'havia de dur a terme l'actuació ja que:

1. Es troba en la part baixa de la muntanya de Montjuïc on es documenta poblament dispers d'època prehistòrica, ibèrica i romana per tota la muntanya.
2. Es troba en un indret on es localitzava el port d'època ibèrica i romana.
3. Es troba al barri de Nostra Senyora del Port, nucli primitiu del barri.

5. METODOLOGIA

La metodologia arqueològica aplicada ha estat la basada en el mètode de registre utilitzat per E.C. Harris (1979) i per A. Carandini (1981). Es tracta de registrar objectivament els elements construïts i estrats que s'identifiquen, realitzant una numeració correlativa d'aquests, sota el nom d'"Unitat Estratigràfica" (U.E.) que individualitza els uns del altres. Cada U.E es registra en una fitxa on s'indica la ubicació en el jaciment, les seves característiques físiques, i la posició física respecte a les altres unitats estratigràfiques amb les que es relaciona.

Aquest mètode també inclou la realització de material gràfic; compost per la planimetria, amb plantes i seccions que ens donen, respectivament, una visió diacrònica i una sincrònica de les troballes; la documentació fotogràfica dels treballs realitzats i la recollida de material arqueològic deixant constància del seu lloc de procedència mitjançant el codi del jaciment –amb l'any- i la unitat estratigràfica a què pertany el material. A continuació, les peces preferents es dibuixen i reben un número perquè quedin individualitzades.

6. DESCRIPCIÓ DELS TREBALLS REALITZATS

El dia 13 de maig de 2005 van començar les tasques d'ampliació i reforçament de la xarxa elèctrica per part de l'empresa Fecsa-Endesa (Núm. d'obra: A0116), portant cables des del número 5 del carrer Encuny fins el número 138 del carrer Motors. Va començar una brigada de la companyia ACP, formada per quatre homes amb una retroexcavadora.

Les rases obertes tenien unes mides totals de 202 metres de llarg, una amplada de 0'40 metres i 0'60 metres de profunditat màxima a les voreres, i de 1'50 metres a la calçada, transcorria per la vorera del carrer Encuny creuant el carrer Motors per tal de connectar-hi els cables.

Per tal de fer més fàcil la documentació de l'estratigrafia, el material arqueològic, i les possibles estructures que ens poguessin aparèixer, vàrem diferenciar dos trams de la mateixa rasa, prenent com a criteri els dos darrers afectats.

La Rasa 1, al carrer Encuny, de 118 metres; i la Rasa 2, al carrer Motors, de 84 metres de llargària.

Pel que respecta a l'estratigrafia, hem pogut documentar una primera capa, U.E.S 100 i 200, (rasa 1 i 2 respectivament) a la cota 4'10 m.s.n.m., composta pel paviment dels carrers i una preparació formada per formigó, amb una potència de 0,25 a 0'50 metres. El segon nivell, U.E.S: 101 i 201, és diferent a cada rasa, la U.E. 101 té una potència desconeguda, assolint fins els 0'60 metres de fondària màxima, de la cota 3'85 fins 3'50 m.s.n.m.; i en la Rasa 2 estaria cobrint la U.E.: 202 i llur potència oscil.lava entre els 0'25 i 0'90 metres, arriba a la calçada del carrer Motors fins la cota 2'95 m.s.n.m.. Es tractaria d'un nivell d'aportació format per sauló barrejat amb argiles vermelles i amb restes de material constructiu contemporani, fruit de l'anterior obertura del carrer per la instal.lació d'altres serveis en la rasa 1 i de sediment negre i amb abundant material constructiu en la rasa 2. La U.E. 101, amb una potència màxima coneguda de 0,35 metres (cota 3'50), no ha proporcionat cap material arqueològic. La U.E. 202 és un nivell de sorres i pedres que perteny al nivell geològic i apareix, a la vorera nord del carrer Motors des de la cota 3'55 m.s.n.m., i a la calçada, des dels 2'95 m.s.n.m..

7. CONCLUSIONS

Arran de les obres d'ampliació i reforçament de la xarxa elèctrica als carrers Encuny i Motors realitzades per FECSA-ENDESA amb la participació de ESPELSA / ACP, es va començar a fer una rasa entre els dies 11 i 28 de maig de 2005.

La rasa, amb una llargària de 202 metres, una amplada de 40 cm. i una fondària de 0'60 a 1'50 metres, es va començar pel carrer Encuny seguint la línia de façana i a la cantonada amb Motors va creuar la calçada.

La rasa ha pogut arribar a la profunditat projectada en gairebé tota la seva longitud, però en el tram de calçada va baixar fins 1'50 per tal d'evitar altres serveis.

L'actual intervenció estava dirigida a l'avaluació arqueològica del terreny. El resultat un cop realitzat el control de les rases ha estat el següent:

- La rasa 1, de 84 metres de llargària, per la vorera del carrer Encuny, ha assolit una fondària de 0'60 metres. Presenta la següent estratigrafia: un primer estrat, U.E. 100, format pel paviment del carrer (rajoles i la seva preparació de formigó) i un segon nivell d'aportació de terres amb presència de sauló, argiles i material constructiu contemporani.
- La rasa 2, de 118 metres de llargària, anava pel carrer Motors, i va assolir una fondària de entre els 0'60 i 1'50 metres. No es va documentar cap estructura arqueològica, i es va documentar un nivell, U.E.:202, de sorres barrejades amb pedra que formaven part del terreny natural. No es va recollir cap material arqueològic.

Així doncs pel que fa a les rases 1 i 2 no ens aporten cap mena d'estratigrafia fiable ja que aquestes han estat molt afectades per la instal·lació de serveis moderns i no presenten cap mena d'estructura antiga que es pugui documentar.

Per tant, caldrà esperar futures intervencions que aportin noves dades per poder avançar en la història d'aquest barri i de la ciutat.

8. BIBLIOGRAFIA

AJUNTAMENT DE BARCELONA. *BCNPIC: Punt d'informació cartogràfica de Barcelona*. <<http://www.bcn.es/cgi-bin/pt.pl?url=/guia/bcnpicc.html>>

CARANDINI, Andrea: *Historias en la tierra. Manual de excavación arqueológica*. Crítica. Barcelona, 1997.

DDAA.: Gran geografia comarcal de Catalunya. Introducció. Barcelona, Baix Llobregat. *Enciclopèdia Catalana*. Barcelona, 1982.

DDAA.: La ciutat consolidada (segles XIV-XV). *Història de Barcelona*. Vol III. Barcelona, 1992.

DE PALOL I SALELLAS, P., PLADEVALL I FONT, A. I altres. *Catalunya Romànica, Del Romà al Romànic. Història Art i Cultura de la Tarraconense Mediterrània entre els segles IV i X*. Enciclopèdia Catalana. Barcelona 1999.

DURAN I SANPERE, A.: *Barcelona i la seva història*. Vol I. Barcelona, 1972.

GARCIA i ESPUCHE, A., GUÀRDIA i BASSOLS, M.: *Espai i Societat a la Barcelona pre-industrial*. Edicions de la Magrana. Barcelona, 1986.

GARCIA PETIT, LI., MIRET i MESTRE, J., MIRÓ i ALAIX, M.T., RIBÉ i MONGE, G.: *Diccionari d'arqueologia*. Ed. Termcat. Barcelona, 2002.

HERNÁNDEZ I CARDONA, F.X. *Barcelona, Història d'una ciutat*. Ed. Llibres de l'Índex. Barcelona, 1995.

HARRIS, E.C.: *Principios de estratigrafía arqueológica*. Editorial crítica. Barcelona, 1979.

GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES. Diccionari visual de la construcció [En línia]. 2003. <<http://www.gencat.net/ptop/documentacio/llengua/dicvisualc.htm>>

GRANADOS, Oriol: "*Estructura urbana de la ciutat romana*". *Història de Barcelona. Volum 1. La ciutat antiga*. Dirigit per Sobrequés i Callicó, Jaume. Enciclopèdia Catalana i Ajuntament de Barcelona. Barcelona, 1991.

HERNÁNDEZ I CARDONA, F.X. *Barcelona, Historia d'una ciutat*. Ed. Llibres de l'Índex, S.L. Barcelona, 1992.

HURTADO, Víctor; MESTRE, Jesús; i MISERACHS, Toni: *Atles d'història de Catalunya*. Edicions 62. Barcelona, 1995.

PALET MARTINEZ, J.M. *Estudi territorial del Pla de Barcelona. Estructuració i evolució del territori entre l'època iberoromana i altmedieval segles II-I AC – X-XI.DC*. Estudis i Memòries d'Arqueologia de Barcelona. Centre d'Arqueologia de la Ciutat. Ajuntament de Barcelona. Barcelona, 1994.

TARRADELL, Miquel; FELIU, Gaspar i altres: *Evolució urbana de Catalunya*. Ed.La Magrama, Institut Municipal d'Història. Ajuntament de Barcelona, Barcelona, 1984.

ANNEXES

REPERTORI ESTRATIGRÀFIC

Fitxa d'Unitat Estratigràfica			UE: 100
Sector: Motors,138-142 i Encuny,1-5. Rasa 1	Fase:	Cronologia: s. XX-XXI.	
DEFINICIÓ :	Nivell d'us		
DESCRIPCIÓ :	Paviment del carrer format per rajoles de 20X20cm i la capa de preparació de formigó per sota d'aquest amb una potència de 25 cm.		
MATERIAL DIRECTOR :			
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a
	Rebleix a		Es reblert per
	Cobreix a	101	Es cobert per
	Talla a		Tallat per
	Es recolza a		Se li recolza
	S'entrega a		Se li entrega

Fitxa d'Unitat Estratigràfica			UE : 101	
Sector: Motors,138-142 i Encuny,1-5.Rasa 1	Fase:	Cronologia: s. XX-XXI.		
DEFINICIÓ :	Nivell d'aportació			
DESCRIPCIÓ :	Rebliment compost per sauló barrejat amb argiles de color taronja i textura solta amb presència de material constructiu contemporani. Presenta una potència màxima de 45 cm.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a		Es cobert per	100
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica			UE :200	
Sector: Motors,138-142 i Encuny,1-5.Rasa 2		Fase:	Cronologia: s. XX-XXI.	
DEFINICIÓ :	Nivell d'ús.			
DESCRIPCIÓ :	Paviment del carrer format per rajoles a les voreres i asfalt a la calçada i la capa de preparació de formigó per sota d'aquest i amb una potència de 25 a 50 cm.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a	100	Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a	201.	Es cobert per	
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica			UE : 201	
Sector: Motors,138-142 i Encuny,1-5.Rasa 2		Fase:	Cronologia: s. XX-XXI.	
DEFINICIÓ :	Nivell d'aportació			
DESCRIPCIÓ :	Rebliment compost per sauló barrejat amb sediment de color negre i textura molt solta amb presència de material constructiu contemporani. La seva presència és discontinu i apareix amb una potència màxima visible de 90 cm..			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a	202.	Es cobert per	200
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica			UE : 202	
Sector: Motors,138-142 i Encuny,1-5. Rasa 2		Fase:	Cronologia: Indeterminada	
DEFINICIÓ :	Nivell geològic			
DESCRIPCIÓ :	Sorres compactades i pedres.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a		Es cobert per	201
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

DOCUMENTACIÓ GRÀFICA

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA.

Fotografia 1: Obertura de la Rasa 1.

Fotografia 2: Rasa 1, U.E. 101.

Fotografia 3: Rasa 2, U.E. 201.

Fotografia 4: Rasa 2, U.E.S. 200, 201 i 202.

